

Unik händelse på Skeppet blev succé

Torsdag kväll den 23 februari hade ett 60-tal medlemmar samlats på Skeppet för vara med om en helt unik händelse.

Händelsen var unik på flera sätt. Det var första gången någonsin som vår förening arrangerade en filmvisning. Åttio år efter premiären var biografmaskinen nu laddad med den censurerade originalversionen av "Pensionat Paradiset" från år 1937, känd som pilsnerfilmernas pilsnerfilm. I stället för att locka publiken med en påse pop-corn fick nu alla en pilsnerkorv med bröd, senap och ketchup samt naturligtvis en pilsner! Allt detta ingick i biljettpriset och intogs under gemytlig samvaro i pausen.

Filmen, i vilken Thor Modén och Julia Caesar hade huvudrollerna, rönt stor uppskattning bland publiken och lockade fram stor munterhet. "Snurretävlingen" i filmens slutskede fick undertecknad att inse att denna film med all sannolikhet har inspirerat de som skapat våra dagars Göta Kanal-filmer.

Filmvisningen hade arrangerats av styrelsens "framtidsgrupp", som bl.a. försöker hitta nya aktiviteter för att engagera allt fler av våra medlemmar. Detta första försök i den riktningen blev en succé och gruppen avtackades med rungande applåder. Nästa försök till förnyelse av aktiviteter äger rum den 15 mars, då det blir vinprovning på Skeppet. Vinprovning i sig är ingen nyhet, men sättet att genomföra den tillsammans med en vinimportör är nytt.

Fotnot

Enligt webbsajten *klassikerfilm.se* är "pilsnerfilm" ett ganska svårdefinierbart begrepp. Men man kan enkelt säga att det är en nedsättande benämning på de svenska 1930- och 40-tals filmer där man förtärde pilsner och brännvin. Den första Pilsnerfilmen sägs vara *Söderkåkar* från 1932.

Det finns ett antal kriterier som en film bör uppfylla för att få kallas pilsnerfilm. Först och främst ska det drickas pilsner och brännvin. Man äter ofantligt mycket i en pilsnerfilm, dignade smörgåsbord, kräftskivor och gårdsfester. Skämten bör vara av låg kvalitet, gärna brännvinsskämt. Sist men inte minst, omoral, oanständigt, lössläppt leverne och kanske lite ekivokt. Pilsnerfilmer kan ses som filmiska motsvarigheter till friluftsteatrarnas folklustspel. En pilsnerfilm är nästan alltid en komedi inspelad efter ljudfilmens genombrott.

Den ryktbaraste av alla svenska filmdebatter någonsin arrangerades av Sveriges Författarförening och ägde rum på det s.k. Konserthusmötet i Stockholm den 25 februari 1937, några dagar efter premiären på den famösa pilsnerfilmen "Pensionat Paradiset". Där flödade invektiven mot den svenska filmen, häftigast ur munnen på kvällens inledningstalare, kritikern och förläggaren Carl Björkman. Björkman sammanfattade sitt anförande med de bevingade orden "**Svensk film en skamfläck för vår kultur!**".

Text: Bo Hansson

Foto: Kent Magnusson. Ewert Lindström